Klosterneuburg, 3. Viertel 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1542
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

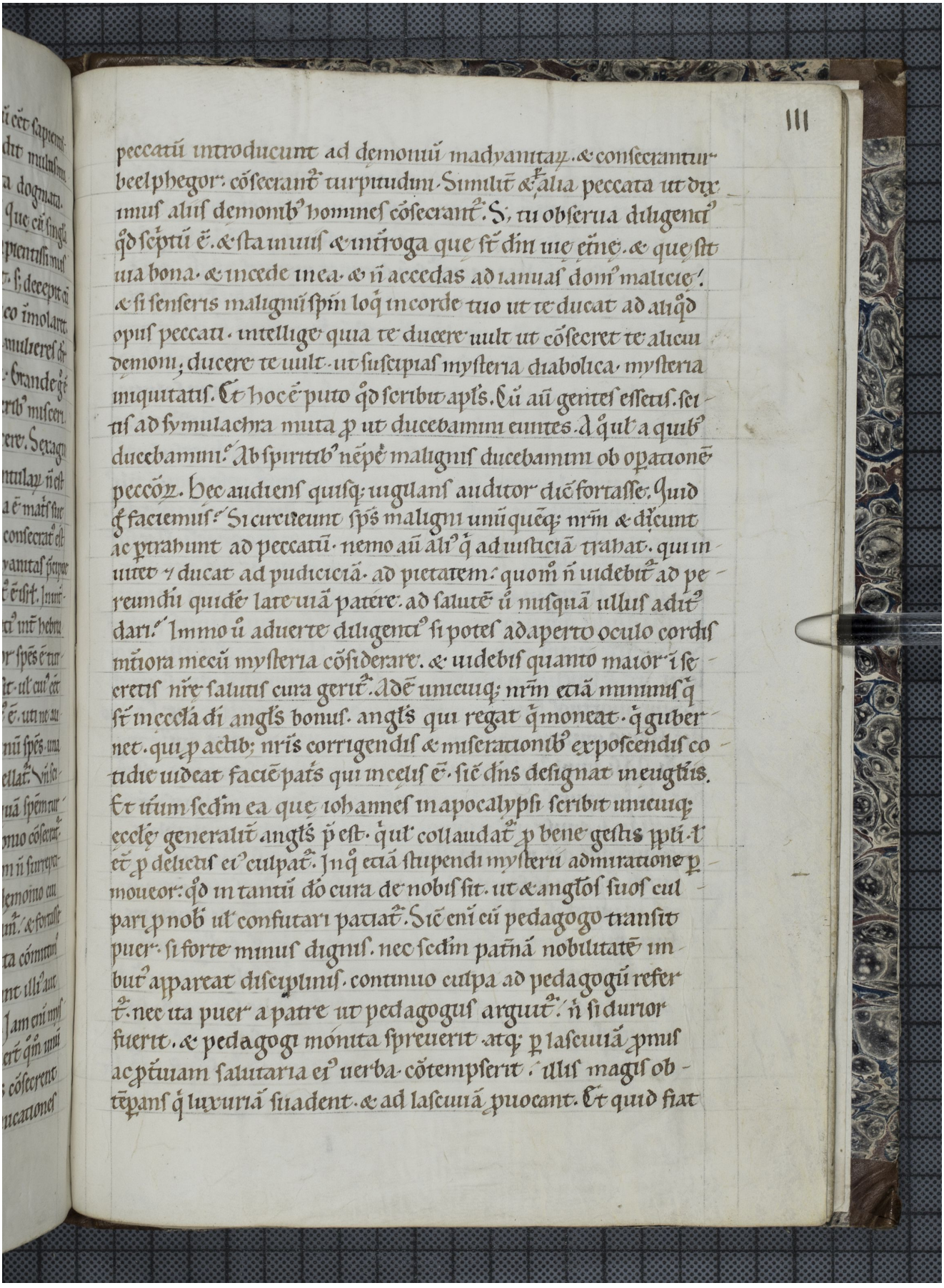

111

peccatū introducunt ad demoniū machamitay. & consecrantur
beelphegor. cōsecrant turpitudini. Simulū & alia peccata ut dix
imus aliis demonib⁹ homines cōsecrant. S; tu obserua diligenti⁹
qd scptū ē. & sta inuis & introga que sit dia uie eius. & que sit
uia bona. & incede in ea. & n accedas ad ianuas dom⁹ malicie⁹.
& si senseris maligni spm loq in corde tuo ut te ducat ad aliqd
opus peccati. intellige quia te ducere uult ut cōsecret te alicui
demoni; ducere te uult. ut suscipias mysteria diabolica. mysteria
iniquitatis. Et hoc ē puto qd scribit apls. Cū aū gentes essetis. sci
tis ad ydola muta p ut ducebamini euntes. ā qui⁹ a quib⁹
ducebamini. Ab spiritib⁹ nēpē maligni⁹ ducebamini ob opationē
peccōr. Hec audiens quisq; ingulans auditor dicō fortasse. Quid
g faciemus. Si circueunt spūs maligni unūquēq; nrm & dicunt
ac ptrahunt ad peccatū. nemo aū alī q ad iusticiā trahat. qui in
uitet & ducat ad pudicicia. ad pietatem. quom n uidebit ad pe
reundū quidē. late uiā patere. ad salutē ū nusquā ullus aditus
dari. Immo ū aduerte diligenti⁹ si potes adaperto oculo cordis
mūdo ra mecū mysteria cōsiderare. & uidebis quanto maior i se
cretis nre salutis cura geritur. Adē unicuiq; nrm etiā minimus q
st in eccla di anglis bonus. anglis qui regat q moneat. q guber
net. qui p actib; nris corrigendis & miserationib⁹ exposcendis co
tidie uideat faciē patris qui in celis ē. sicē dns designat in euglis.
Et ūum secm ea que iohannes in apocalypsi scribit unicuiq;
eccle generaliter anglis p est. qui collaudat p bene gestis ppli. i
et p delictis ei culpat. In q etiā stupendi mysterii admiratione p
moueor. qd in tantū dō cura de nobis sit. ut & anglos suos cul
pari p nob⁹ ut confutari patiat. Sicē enī cū pedagogo transit
puer. si forte minus dignus. nec secm patrā nobilitatē im
but appareat disciplinis. continuo culpa ad pedagogū refer
t. nec ita puer a patre ut pedagogus arguit. n si durior
fuerit. & pedagogi mónita spreuerit. atq; p lasciuiā pmus
ac ptuam salutaria ei⁹ uerba cōtempserit. illis magis ob
tēpans q luxuriā suadent. & ad lasciuiā puocant. Et quid fiat